

πολυμαθέες τοῦρ οὐκ ἔχουσιν 235.5 αἱ μὲν ἥδοιαι βραχεῖαι τε καὶ δι’ ὀλίγου γίνονται, ὅκόσον ἀν χρόνον ἐσθίωσιν ἢ πίνωσιν, αἱ δὲ λῆπαι πολλαὶ 276 οὐ δοκεῖ μοι χρῆναι παῖδας κτᾶσθαι· ἐνορῶ γὰρ ἐν παιδῶν κτήσει πολλοὺς μὲν καὶ μεγάλους κινδύνους, πολλὰς δὲ λύπας, ὀλίγα δὲ τὰ εὐθηλέοντα καὶ ταῦτα λεπτά τε καὶ ἀσθενέα 277.7-8 καὶ τοῦτο τοσοῦτον διαφέρει, ὅσον ἐνταῦθα μὲν ἔστι τὸν παῖδα λαβεῖν καταθύμιον ἐκ πολλῶν, οἷον ἀν δέη. ἢν δέ τις ποιῆται (sc. παῖδα) ἀπὸ ἑωντοῦ, πολλοὶ ἐνεισι κίνδυνοι· ἀνάγκη γάρ, δις ἀν γένηται, τούτῳ χρῆσθαι 285 γινώσκειν χρεὼν ἀνθρωπίνην βιοτὴν ἀφανοῦν τε ἐοῦσαν καὶ ὀλιγοχρόνιον πολλῆσιν τε κηρσὶ συμπεφυομένην καὶ ἀμηχανίησιν, ὅκως ἀν τις μετοίης τε κτήσιος ἐπιμέληται καὶ μετρῆται ἐπὶ τοῖς ἀναγκαίοις ἡ ταλαιπωρίη 286 εὔτυχῆς ὁ ἐπὶ μετρίοις χρήμασιν εὐθυμεόμενος, δυστυχῆς δὲ ὁ ἐπὶ πολλοῖσι δυσθυμεόμενος· Ἀρχύτας 1.17 πολλοὺς μὲν δὴ αὐτῶν οὐκ εἶναι ἀμῶν τὰ φύσει οἴους τε γινώσκεσθαι, τοὺς μὲν διὰ τὰν ἀσθέειαν τὰς πλαγὰς, τοὺς δὲ διὰ τὸ μᾶκος τὰς ἀφ’ ἀμῶν ἀποστάσιος. || πολλοί. Ἡράκλειτος 17 οὐ γὰρ φρονέουσι τοιαῦτα πολλοί, ὅκόσοι ἐγκυρωῦσιν, οὐδὲ μαθόντες γινώσκουσιν, ἑωντοῖσι δὲ δοκέοντι Δημόκριτος 53 πολλοὶ λόγοι μὴ μαθόντες ζῶσι κατὰ λόγον 53α πολλοὶ δοκέοντες τὰ αἰσχυστα λόγους ἀρίστους ἀσκέοντιν 97 πολλοὶ δοκέοντες εἶναι φίλοι οὐκ εἰσί, καὶ οὐ δοκέοντες εἰσὶν 242 πλέον εἰς ἐξ ἀσκήσιος ἀγαθοὶ γίνονται ἢ ἀπὸ φύσιος. || οἱ πολλοί (ἀντίθ. οἱ ἀριστοί). Ἡράκλειτος 2 τοῦ λόγου δ’ ἐόντος ξυνοῦ ζώουσιν οἱ πολλοὶ ως ἴδιαν ἔχοντες φρόνησιν 29 αἰρεῦνται γὰρ ἐν ἀντὶ ἀπάντων οἱ ἀριστοί, κλέος ἀέραον θητῶν οἱ δὲ πολλοὶ κεκόρηνται ὅκωσπερ κτήνεα 104 οἱ πολλοὶ κακοί, ὀλίγοι δὲ ἀγαθοί. || πολλά. Ἡράκλειτος 35 χρὴ γὰρ εὖ μάλα πολλῶν ἵστορας φιλοσόφους ἄνδρας εἶναι· Ἀναξαγόρας 4.1-9 τούτων δὲ οὗτοις ἐχόντων χρὴ δοκεῖν ἐνεῖναι πολλά τε καὶ παντοῖα ἐν πᾶσι τοῖς συγκρινομένοις καὶ σπέρματα πάντων χρημάτων καὶ ἴδεας παντοίας ἔχοντα... καὶ τὴν γῆν αὐτοῖσι φύειν πολλά τε καὶ παντοῖα 6.7 ἐν πᾶσι δὲ πολλὰ ἐνεστὶ καὶ τῶν ἀποκρινομένων ἵσα πλῆθος ἐν τοῖς μείζοσί τε καὶ ἐλάσσοσι 12.25-29 μοῖραι δὲ πολλαὶ πολλῶν εἰσὶ... τοῦς δὲ πᾶς ὅμοιός ἐστι καὶ ὁ μείζων καὶ ὁ ἐλάττων. ἐτερογενὲς δὲ οὐδέποτε ἐστιν ὅμοιον οὐδενί, ἀλλ’ ὅταν πληνεί ταῦτα ἔηι, ταῦτα

